

ВІЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

5.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 18-го Января — 1846 — Wilno. PIĄTEK, 18-go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 12 Января.

Придворныя Извѣстія.

Въ прошедшее Воскресенье, 6-го Января, въ день Богоявленія Господня, съ коимъ соединено празднованіе рожденія Ея Величества Королевы Нидерландской Анны Павловны, совершена была Высокопреосвященнѣйшимъ Митрополитомъ, въ большой церкви Зимняго Дворца, Божественная Литургія, въ присутствіи Его Величества Государя Императора и Августѣйшей Фамиліи. Члены Государственнаго Совѣта, Министры, Сенаторы, Придворные Чины, Генералы и Офицеры Гвардіи, Арміи и Флота, а также лица представлявшіяся къ Высочайшему Двору находились при совершеніи Богослуженія, по окончаніи коего происходилъ, при пушечной пальбѣ изъ крѣпости, обрядъ освященія воды на Невѣ и окропленіе святою водою знаменъ дворцовыхъ Гренадеръ, разныхъ Кадетскихъ Корпусовъ и Гвардейскихъ полковъ.

Въ дворцовыхъ залахъ собраны были взводы изъ всѣхъ Кадетскихъ Корпусовъ, въ рядахъ коихъ находились Ихъ Императорскіе Высочества Великіе Князья Николай Николаевичъ и Михаилъ Николаевичъ, а также изъ всѣхъ Гвардейскихъ полковъ, кои-ми изволилъ командовать Его Императорское Высочество Великій Князь Михаилъ Павловичъ.

Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Придворной Канторѣ, 6-го Декабря въ Римѣ, Всемилоостивѣйше пожалованы во Фрейлины къ Ея Величеству Государынѣ Императрицѣ, дѣвицы Александрина Бутенева и Марія Бѣржинская.

Высочайшимъ Приказомъ, даннымъ въ Вѣнѣ, 9-го Декабря 1845 г., произведены, за отличіе въ дѣлахъ противъ Горцевъ, со старшинствомъ: Командующій Горскимъ Казачьимъ Полкомъ, состоящій по Кавалеріи Майоръ Князь Эристовъ, въ Подполковники, съ оставленіемъ въ настоящей должности; Навагинскаго Пѣхотнаго Полка: Капитанъ Кгаевскій, въ Майоры; Подпоручикъ Черепановъ, въ Поручики, всѣ трое съ 15-го Мая 1844 года; Егерскихъ Полковъ: Виленаго Майоръ Арлыловъ, въ Подполковники, съ 19 го Мая 1844 года; Генералъ-Адъютанта Князь Воронцова, Капитанъ Лашенко, въ Майоры, съ 15 Мая 1844 года.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 12-go Stycznia.

Nowiny Dworu.

W przeszłą Niedzielę, 6 Stycznia, w święto Trzech Królów, z którym połączony jest obchód rocznicy urodzin Królowej Jej Mości Niderlandzkiej, ANNY PAWŁOWNY, odprawiona była przez Najprzewielebniejszego Metropolitę, w wielkiej kaplicy Zimowego Pałacu, Msza uroczysta, w obecności N. Cesarza Jego Mości i Dostojnych Osób Rodziny Cesarzowskiej. Członkowie Rady Państwa, Ministrowie, Senatorowie, Urzędnicy Dworu, Jenerałowie i Oficerowie Gwardyi, Armii i Floty, tudzież osoby prezentowane u Dworu, znajdowały się na nabożeństwie, po którym miał miejsce, wśród odgłosu dział z twierdzy, obrzęd poświęcenia wody na Newie i chorągwi Grenadierów Pałacowych, rozmaitych Korpusów Kadetów i półków Gwardyi.

Plutony ze wszystkich Korpusów Kadetów, w szeregach których znajdowali się J.J. CC. WW. WIELCY Xiążęta NIKOLAJ NIKOLAJEWICZ i MICHAŁ NIKOLAJEWICZ, oraz ze wszystkich półków Gwardyi, były rozstawione w salach pałacowych, pod dowództwem J. C. W. WIELBIEGO Xięcia MICHAŁA PAWŁOWICZA.

Przez Najwyższy Ukaz do Kantoru Dworu, z dnia 6 Grudnia, dany w Rzymie, mianowane zostały Frejlinami N. Cesarzowej Jej Mości, pańny: Alexandryna Buteniew i Marya Bierżyńska.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, dany w Wiedniu 19-go Grudnia 1845 roku, mianowani za odznaczenie się w rozprawach z Góralami, ze starszeństwem: Dowodzący Półkiem Kozaków Górali, liczący się w Kawaleryi Major Xiążę Erystow, Podpółkownikiem, z pozostaniem w dotychczasowym obowiązku; Nawagińskiego Półku Pieszego: Kapitan Khajewski, Majorem; Podporucznik Czełepanow, Porucznikiem, — wszyscy trzej od 15-go Maja 1844 roku; Półków Strzelców: Wileńskiego Major Achmyłow, Podpółkownikiem, od 19-go Maja 1844 roku; Jeneral-Adjutant Xięcia Woroncowa, Kapitan Laszenko, Majorem, od 15-go Maja 1844 roku.

ИЗВѢСТІЯ СЪ КАВКАЗА.

30-го Ноября непріятель вторгнулся, тремя значительными партіями, въ Шамхальскія Владѣнія и въ Цудахаръ.

Салатавскій Наибъ, Абакаръ-Дибиръ, спустился на равнину между Темиръ-Ханъ-Шурою и Капчугаеми. Временно Командующій войсками въ Сѣверномъ Дагестанѣ, Генераль-Лейтенантъ *Лабинцевъ*, двинулъ немедленно изъ Темиръ-Ханъ-Шуры 2-й и 3-й Баталіоны Аншеронскаго Пехотнаго Полка, три сотни Донскаго Казачьяго № 29 го Полка и Шамхальскую Милицію, частью навстрѣчу непріятельской партіи, частью же ей въ тылъ. Хищники, достигнутые нашими войсками, бросили захваченныя ими стада, и обратились въ бѣгство. При семъ потеряли они убитыми 7 человекъ, и два Мюрида взяты въ плѣнъ, кромѣ 19 ти отбитыхъ лошадей съ сѣдлами.

Съ другой стороны, Даниель-Бекъ явился противъ селенія Ходжалъ-Махи, съ большимъ сборищемъ, при которомъ находилось одно орудіе. Къ сему пункту направлець былъ Генераль-Маіоръ Князь *Кудашевъ*, со 2-мъ Баталіономъ Волынскаго, 2-мъ Баталіономъ Минскаго Пѣхотныхъ, 1-мъ и 3-мъ Баталіонами Житомирскаго Егерскаго Полковъ, Дагестанскими всадниками и частью Цудахарской и Акушинской Милицій. Вмѣстѣ съ тѣмъ, Полковникъ Адлербергъ расположенъ былъ, съ 1-мъ Баталіономъ Волынскаго и 3-мъ Баталіономъ Минскаго Пѣхотныхъ Полковъ, на Гергебилскихъ Высотахъ, на пути отступленія Даниеля-Бека. Князь Кудашевъ, поспѣшивъ къ селенію Ходжалъ-Махи, быстро атаковалъ непріятельскую партію. Горцы, не ожидая удара штыками, бросили занятую ими позицію, и войска наши, стремительно преслѣдуя ихъ, отбили у нихъ орудіе съ взрывнымъ заряднымъ ящикомъ. Честь сего подвига принадлежитъ стрѣлкамъ Минскаго Пѣхотнаго и Житомирскаго Егерскаго Полковъ и Дагестанскимъ всадникамъ. Пораженіе непріятеля совершенно натискомъ отряда Полковника Адлерберга.

Въ этомъ дѣлѣ у Мюридовъ убито болѣе 150 и взято въ плѣнъ 16 человекъ: въ рядахъ нашихъ убитъ 1 рядовой, ранено 2 рядовыхъ, Начальникъ Дагестанскихъ всадниковъ, Прапорщикъ Даций Шейхъ-Магома Оглы, и 1 милиціонеръ.

Въ тотъ же день, Асланъ-Кадій, съ нѣсколькими Наибами и многочисленными толпами, бросился на Цудахаръ: но здѣсь вооруженные жители сами встрѣтили непріятеля съ мужествомъ и единодушіемъ. Положивъ на мѣстѣ, въ жаркомъ боѣ, свыше 150 ти Мюридовъ, и взявъ въ плѣнъ 7 человекъ, храбрые Цудахаринцы совершенно изгнали ихъ изъ своихъ предѣловъ. Блестательный успѣхъ сей стоилъ однако преданнымъ намъ горцамъ: убитыми 20-ти и ранеными 10-ти человекъ.

Наконецъ, 30-го же числа, Исса, сынъ бывшаго Акушинскаго Кадія, прокравшись въ Акушу съ нѣсколькими Мюридами, началъ призывать жителей къ возстанію противъ Правительства. Но Акушинцы, оставаясь вѣрными своему долгу, хотѣли схватить возмутителя. Къ сожалѣнію, предупредомленный о намѣреніи ихъ, Исса успѣлъ бѣжать съ своими приверженцами: оставленный имъ значекъ представленъ Акушинцами начальству.

Такимъ образомъ отбиты на всѣхъ пунктахъ одновременныя покушенія непріятеля, имѣвшаго, по показаніямъ лазутчиковъ, въ трехъ сборищахъ, отъ 12-ти до 14-ти тысячъ человекъ. Общее пораженіе Мюридовъ, кромѣ непосредственнаго вліянія на успокоеніе встревоженнаго края, особенно важно и потому, что, показавъ покорнымъ жителямъ постоянную готовность нашу во всякое время поспѣшать на защиту ихъ, мы также удостовѣрились на самомъ дѣлѣ въ ихъ преданности и желаніи заслужить покровительство наше.

Въ Южномъ Дагестанѣ и на Лезгинской Линіи спокойствіе нарушаемо не было.

На Кавказской Линіи непріятель ничего не предпринималъ; но два отряда нашихъ, подъ начальствомъ Генераль-Лейтенанта *Фрейтага* и Генераль-Маіора *Нестерова*, вступили въ Малую Чечню, чтобы дѣлать проски въ тамошнихъ лѣсахъ, по направленіямъ, избраннымъ въ видахъ прочнаго утвержденія нашего въ этой области. О дѣйствіяхъ сихъ отрядовъ ожидаются донесенія.

ВІДОМОСТІ З КАВКАЗУ.

Дня 30-го Листпада, непріязнелі wtargnął trzema znacznemi partyami w posiadłości Szamchalskie i do Cudacharu.

Naib Salatawski, Abakar Dibir, spuścił się na równinę między Temir-Chan-Szurą i Kapczugajem. Dowodzący tymczasowo wojskami w Dagestanie północnym, Jenerał-Porucznik *Labinow*, posunął niezwłocznie z Temir-Chan Szury Bataliony 2 i 3 Apszeronskiego Półku Piechoty, trzy secciny Półku Dońskiego Kozaków N. 29, i milicją Szamchalską, po części na spotkanie partyi nieprzyjacielskiej, po części zaś dla wzięcia jej tyłu. Rąbusie, dopędzeni przez wojska nasze, zostawili zabrane przez się trzody, i rzucili się do ucieczki. Przy tém utracili poległych siedmiu ludzi, a dwóch Miurydów wzięto w niewolę; odbito im także 19 koni z siodłami.

Z drugiej strony Daniel-Bek wkazał się naprzeciw wsi Chodżał-Machi, z wielką bandą, przy której było jedno działo. Na ten punkt posłany był Jenerał-Major *Xiażę Kudaszew*, z 2 m Batalionami Półku Pieszego Wołyńskiego, 2-m Batalionem Półku Pieszego Mińskiego, 1 m i 3 m Batalionem Półku Żytomirskiego strzelców, z jeźdźcami Dagestańskimi i częścią milicji: Cudacharskiej i Akuszynskiej. Jednocześnie, Półkownik Adlerberg zajął, z 1-m Batalionem Półku Wołyńskiego Piechoty i 3-m Batalionem Półku Mińskiego, wyżyny Gergebiłskie, na drodze odwrótu Daniel Beka. *Xiażę Kudaszew*, pośpieszwszy do wsi Chodżał-Machi, uderzył mężnie na partyę nieprzyjacielską. Górale, nie czekając natarcia bagnietami, opuścili zajętą przez się pozycję, a wojska nasze ścigając za nimi, odebrali działo, z jaszczkiem ładunków. Chwała tego czynu należy się tyralierom Półku Pieszego Mińskiego i Żytomirskiego strzelców, oraz jeźdźcom Dagestańskim. Porażkę nieprzyjaciela uzupełniło natarcie oddziału Półkownika Adlerberga.

W tejże rozprawie zabito Miurydom przeszło 150, a wzięto w niewolę 16 ludzi; w szeregach naszych poległ jeden tylko żołnierz; raniono zaś dwóch żołnierzy. Naczelnika jeźdźców Dagestańskich, Chorążego Dacjusza Szeh-Mahoma-Ogły, i jednego milicyanta.

Tegoż dnia, Aślan-Kady, z kilku Naibami i Ręcznemi tłumami, uderzył na Cudachar: lecz uzbrojeni mieszkańcy spotkali sami nieprzyjaciela mężnie i jednoznacznie. Położwszy na miejscu, w zaciętym boju, przeszło 150 Miurydów, i wzięwszy w niewolę siedmiu ludzi, waleczni Cudacharczyści zupełnie wygnali ich ze swoich granic. Świetne to powodzenie jednak przypłacili przywiązani do nas Górale, stratą 20 poległych i 10 ranionych.

Nakoniec, tegoż dnia 30-go, Issa, syn byłego Kadego Akuszynskiego, przemknąwszy się do Akusz z kilku Miurydami, zaczął wzywać mieszkańców do powstania przeciwko Rządowi. Lecz Akuszynicy, pozostając wiernymi swęj powinnosci, chcieli schwytać wicherzyciela. Na nie szczesście, wiadomiony o ich zamiarze, Issa zdołał ujsć ze swoimi zwolennikami. Pozostawione przezeń znamię Akuszynicy złożyli zwierzechności.

Tym sposobem odparto na wszystkich punktach jednoczesne zamachy nieprzyjaciela, który miał, podług zeznań szpiegów, w trzech zbiorowiskach, od 12 do 14 tysięcy ludzi. Ogólna porażka Miurydów, oprócz bezpośredniego wpływu na uspokojenie strwożonego kraju, ważną jest szerególnie i z tego względu, że okazawszy posłusznym nam mieszkańcom ciągłą gotowość naszą pośpieszenia w każdym czasie na ich obronę, przekonywa nas także o ich przychylności i chęci zastuzenia na naszą opiekę.

W Dagestanie południowym i na linii Lezgińskiej spokojność nie była naruszona.

Na Linij Kaukazkiej, nieprzyjacieli nie nie przedsiębrał: lecz dwa nasze oddziały, pod naczelnictwem Jenerał-Porucznika *Frejtaga* i Jenerał Majora *Nesterowa*, weszły do Małej Czeczni, dla uskutecznienia przerębów w tancznych lasach, w kierunkach obranych w celu stałego utwierdzenia się naszego w tej prowincyi. O czynnościach tych oddziałów oczekiwane są doniesienia.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція

Парижъ, 8 Января

Носится слухи, будто бы начальники консервативной партіи были спрашиваемы, находятъ ли они своевременнымъ, чтобы требованіе относительно назначенія содержанія для герцога Немурскаго, предложенное еще въ 1840 году, которое тогда большинствомъ 226 голосовъ противъ 200 было отвергнуто, и послужило причиною паденію министерства 12-го Мая 1839 года, нынѣ было возобновлено? Отвѣтъ последовалъ не очень удовлетворительный; несмотря однакоже на то, большинство кабинетнаго совѣта настаиваетъ, чтобы предметъ сей предложенъ былъ палатѣ.

— Въ *Constitutionnel* утверждаютъ, что англійская Королева, во время пребыванія французскаго королевскаго семейства въ Нелли, въ Маѣ и Іюні мѣсяцахъ, пріѣдетъ во Францію и въ этотъ разъ посѣтитъ уже Парижъ, откуда отправится въ Версаль, гдѣ въ честь Ея Величества даны будутъ великолѣпныя празднества.

— Въ томъ же журналѣ напечатано слѣдующее: Намъ пишутъ изъ Тулона отъ 1-го Января, о прибытіи туда посланника Тунисскаго Бея, Сиди Бенъ Аета, отправляющагося въ Парижъ. Такимъ образомъ въ столицѣ нашей будутъ вмѣстѣ два посланника изъ варварійскихъ владѣній, которые граничатъ къ востоку и западу съ нашими владѣніями въ Африкѣ. Сиди Бенъ Аетъ интендантъ Бея, и слѣдовательно важное лицо; онъ везетъ съ собою собственноручное письмо своего государя и драгоценные подарки. Его встрѣтили въ Тулонѣ со всеми приличными почестями и приветствовали 13 ю-пущечными выстрѣлами. Онъ носитъ генеральскій мундиръ съ эполетами на манеръ французскаго; посланникъ довольно старъ, но еще крѣпокъ и чрезвычайно дородливъ.

— Велѣдствіе предложеннаго французскимъ министромъ внутреннихъ дѣлъ вопроса о томъ, сколько питательныхъ частей заключается въ разныхъ съѣстныхъ припасахъ, двое членовъ академіи, Гг. Перанъ и Вокленъ представили результаты своихъ изслѣдованій, изъ которыхъ мы займемся слѣдующія подробности: Въ обыкновенномъ столовомъ хлѣбѣ, въ 100 фунтахъ содержится 80 фунтовъ питательныхъ частей; въ говединѣ, принимая въ расчетъ разные сорта оной, въ 100 фунтахъ содержится всего 32 фунта питательныхъ частей; во французскихъ бобахъ, въ 100 фунтовъ приходится 80; въ горохѣ — 23, въ чечевицѣ 94 фунта питательныхъ частей. Свежая и огорожденная зелень, принадлежащая къ самымъ водянистымъ изъ всякихъ кухонныхъ приправъ, заключаютъ въ 100 фунтахъ всего 8 фунтовъ питательныхъ частей, морковь 14 фунтовъ; во болѣе всего настоящему общему мнѣнію противорѣчитъ то, что въ 100 фунтахъ картофеля заключается не болѣе 25 фунтовъ питательныхъ частей. Сіе исчисленіе можетъ сдѣлаться достаточнымъ руководствомъ для семействъ, долженствующихъ стараться, чтобы посредствомъ самыхъ незначительныхъ издержекъ получить значительное количество питательныхъ частей.

9 Января.

Совѣщанія палаты. Засѣданіе палаты перовъ 8-го Января. По очереди дѣлъ, палата, подъ предѣлательствомъ герцога Навиле, приступила къ слушанію проекта адреса на тронную рѣчь, который и прочтенъ былъ докладчикомъ комиссіи графомъ Порталемъ. Вотъ содержаніе сего адреса:

„Ваше Величество!

Нынешнее засѣданіе палаты открывается при благоподручныхъ обстоятельствахъ. Франція, спокойная и процвѣтающая, собираетъ плоды неутомимой деятельности, столь искусно распложившей всѣ семена благоденствія. Свободное пользованіе правами постановленными законами, общаетъ твердое развитіе нашихъ учреждений. Вмѣстѣ съ Вами, Государь, радуемся мы благосостоянію нашего отечества, приписывая оное единодушію правительственныхъ властей и постоянной политикѣ, клонящейся къ сохраненію порядка, которая соединяетъ твердость съ умѣренностію, побуждаетъ страсти, укрощаетъ волненіе умовъ, упрочиваетъ спокойствіе внутри, и всеобщій миръ извнѣ, — политикѣ спасительной и достохвальной.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Франція.

Парижъ, 8 stycznia.

Według rozehodzących się wieści, naczelnicy stronnictwa konserwacyjnego mieli być badani, żali znajdują stosowném, aby żądana już w Lutym 1840 roku dotacya dla Xięcia Nemours, która wówczas większością głosów 226 przeciw 200 odrzuconą została, i do upadku ministerstwa z d. 12 maja 1839 roku najwięcej się przyczyniła, mogła być teraz zaproponowaną na nowo. Odpowiedź miała wypaść nie bardzo pomyślnie; mimo to jednak, większość rady gabinetowej obstaje zatem, aby ten przedmiot był wniesiony do Izby.

— *Constitutionnel* twierdzi, że Królowa angielska w czasie pobytu francuzkiej familii królewskiej w Neuilly, w miesiącach Maju i Czerwen, przybędzie do Francyi, i tą razą odwiedzi Paryż, poczem uda się do Wersalu, gdzie na jej cześć wyprawione będą wielkie uroczystości.

— Tenże dziennik zawiera co następuje: „Donoszą nam z Tulonu, pod d. 1 stycznia, o przybyciu tam Sidi-Ben-Ajeta, Posłannika Beja tuncyjskiego, który jedzie do Paryża. Tym sposobem będziemy mieli w stolicy razem dwóch Posłów z krajów Barbaryjskich, które graniczą na wschód i na zachód z posiadłościami naszymi w Afryce. Sidi Ben-Ajet jest w pewnym rodzaju Intendentem Beja, a zatem ważną osobą, i wiezie z sobą własnoręczny list swego pana i kosztowne podarunki. Przyjęty był w Tulonie ze wszelkimi przynależnemi honorami, i salutowany 13 wystrzałami z dział, Sidi Ben-Ajet nosi mundur jeneralski ze szlifami na sposób francuzki, jest już dosyć sędziwy, ale jeszcze czerstwy i nadzwyczaj otyły.”

— Na zapytanie francuzkiego Ministra spraw wewnętrznych, ile właściwie pożywnych części w różnych pokarmach się zawiera, wypracowali dwaj członkowie Akademii, PP. Perany i Vauquelin, osobne sprawozdania, z których następujące szczegóły wyjmujemy: W zwyczajnym chlebie stołowym znajdując się na 100 funtów wagi, 80 funtów części pożywnych; w mieście, biorąc średni stosunek rozmaitych gatunków, na 100 funtów tylko 32 funtów części pożywnych; w fasoli na 100 funtów 80, w grochu 23, w soczewicy 94 funtów części pożywnych. Buraki i jarzyna włoska, należące do najwodnistszych ze wszystkich kuchennych roślin, zawierają na 100 funtów wagi, tylko 8 funtów stałych części pożywnych, marchew tylko 14 funtów, a co najbardziej powszechnemu dotychczas mniemaniu się sprzeciwia, jest to, iż w kartoflach na 100 funtach wagi nie ma więcej jak 25 funt. części pożywnych. To obliczenie mogłoby się stać pożyteczną wskazówką dla rodzin, które starać się muszą, aby najmniejszym kosztem największą ilość pożywnych części otrzymać.

Dnia 9 stycznia.

Obrady Izby. Posiedzenie Izby Parów w dniu 8-ym stycznia. Z porządku dziennego, Xiąże Pasquier, Prezes Izby, zaprosił Hr. Portalis, sprawozdawcę komisji, do odczytania projektu do adresu w odpowiedzi na mowę od tronu. Projekt ten brzmi jak następuje:

„Najjaśniejszy Panie!

Obecne Izby posiedzenie rozpoczyna się pod szczęśliwą wróżbą. Francya, spokojna i kwitnąca, zbiera owoce tej niezmordowanej czynności, umiającej nader pręmyślnie rozwijać wszelkie pomysły zarody. Swobodne używanie wszystkich praw, zabezpieczonych ustawami naszymi, zapewnia spokojny postęp i rozwijanie się instytucji naszych. Łącznie z tobą N. Panie winszujemy sobie stanu naszej ojczyzny. Dobrodrojstwo to przypisujemy zgodzie władz publicznych, oraz ciągłemu utrzymywaniu polityki zachowawczej i porządku, która godząc sprężystość z umiarkowaniem, zwycięża namietności, pojednawia umysły, zapewnia spokojność wewnątrz, a zewnątrz pokój powszechny ustala; polityki razem zważniejszej i chwalebnej, która zjednawszy W. K. Mości wdzięczność

(1)

вой, которая Вашему Величеству доставить признательность современников и прославить навсегда Ваше царствование. Ваше Величество постоянно получаете от иностранных держав уверения в дружественном и миролюбивом их расположении. Приятно надбаться, что ничто не нарушит сих отношений, необходимых к преуспеваю трудобили и благосостоянию, распространяющемуся во всех классах народа. Нации неопасающиеся войны, могут открывено извлять желание мира. Заключение недавно между Англиею и Францією конвенция, относительно искоренения постыдного торго Неграми, возстановила купеческий флот наш под покровительством и исключительным надзором нашего флага. Мы отдаем публично справедливость усилному, искусному и скорому окончанию сего договора: приведение оного в исполнение, порученное добросовестному судейству моряков обеих наций, ручается за то, что права и преимущества их будут взаимно почитаемы, и всякое оскорбление священных прав человеколюбия будет впредь тщательно отвергаемо. — Дружба, соединяющая Ваше Величество с Королевою Великобританскою, благоприятствует продолжению хороших и тесных сношений Франції с Англиею. Согласие между двумя великими державами, призванными распространять и упрочивать просвещение в целом мире, служить для них большою выгодною и неоцененным благом для всего рода человеческого. Мы искренно желаем, чтобы доверие между обоими правительствами продолжалось навски, и чтобы они всегда действовали в согласии сколько позволять обстоятельства, сохраняя каждое полную независимость действий в собственной политической сфере. — Слова Вашего Величества подають нам надежду, что общия усилия Франції и Англии на берегах Ла-Платы увенчаны будут желаемым успехом. Посласть убиточной остановки, весьма желательна, чтобы торговля сношений с сиюю важною частью американского материка, были возстановлены. Если мы, уважая независимость народов, почитаем долгом не вмешиваться в домашние их споры: то конечно никто не станет порицать нас за то, что мы, охраняя наши интересы, поселяем между ними мир — единственную цель наших усилий. — Вся Франція стлугает общо с Вами, Государь, о событиях, взволновавших владения наши в Африке. Благодарим Ваше Величество за скорый мѣры, принятый к отвращению зла. Вполнѣ полагаемся на храбрость наших воинов: они мужеством своим повсюду доставят победу знаменам Франції, и упрочат ее владычество. Энергиею нашею мы утвердим власть свою в Азиріи: а мудрости и осмотрительности укрѣпим ее. — Ваше Величество! Огромныя работы, по гражданскому и по военному ведомствам, утвержденныя палатами, приводятся в исполнение на всех пунктах. Франція снабжена новыми средствами безопасности. Живое соревнование возбудило в разных частях государства предприятия, клонящиеся к общей пользе, кои, облегчая способы сообщения, соединяют больше и больше узы национального единства. Мы тщательно рассмотрим проекты, кои предложены намъ быть по повелѣнію Вашего Величества, относительно приведения к окончанию сих полезных предприятий. Правительство Вашего Величества, давшее таковым работамъ надлежащее направление и въ точности знающее положение дѣлъ, будетъ, безъ сомнѣнія, бережливымъ при новыхъ предприятияхъ. — Мы счастливы, слыша изъ уст Вашего Величества, что состояніе нашихъ финансовъ время отъ времени становится удовлетворительнѣе. — Мы примемъ съ признательностью проекты законовъ, клонящихся къ введенію важныхъ улучшеній по разнымъ отраслямъ управленія. Улучшенія указываютъ время. При разсмотрѣніи проектовъ, кои будутъ намъ предложены, мы будемъ соображаться съ указаніями опыта. Франція можетъ гордиться устройствомъ своего управленія: посему не должно упускать ничего, что можетъ относиться къ упроченію и усовершенствованію сей важной части нашихъ учреждений. — Въ исполненіи великаго благороднаго труда, къ которому Ваше Величество призваны волею народа, Провидѣніе было Вашимъ путеводителемъ; въ вѣрно подданническомъ судействѣ палатъ и народа, Вы можете быть увѣрены. — Семейство Вашего Величества принадлежитъ Франціи. Сынѣ Ваши оправдываютъ это вселенно своими подвигами и усердіемъ къ службѣ. Внуки Ваши — надежда грядущихъ поколѣній. Священные права отечества

спѣческих, по всеякіе вѣки памѣть rządów Twoich uświetni. Odbierasz W. K. Mości ciągle od mocarstw postronnych zapewnienia przyjaźnych i tchnących pokojem ich uczuć. Błogo jest pomyśleć, że nie nie zakłóci tego bezpieczeństwa, warunku tak potrzebnego do postępów pracy i dobrego bytu, szerzącego się pomiędzy wszystkimi klasami ludności. Narodom tylko nie obawiającym się wojny, przystoi wyznawać otwarcie zamiłowanie pokoju. Konwencya świeżo między Francją a Anglią zawarta, w celu położenia tamy obrzydłemu handlowi niewolnikami, zwraca nasz handel pod wyłączną opiekę i nadzór naszej bandery. Pochwalamy głośno trafne prowadzenie i szybkie ukończenie układów. Wykonanie traktatu, powierzono prawemu współdziałaniu marynarzy obu krajów, dając nam rękojmią, że prawa i godność obu narodów będą zarówno szanowane, i że odtąd gwałt wyrządzony świętym prawom ludzkości skutecznie powściągnięty będzie. N. Panie! przyjaźń, która cię łączy z Królową Wielkiej Brytanii, sprzyja dalszemu ciągowi dobrych i ścisłych stosunków Francji z Anglią. Dobrze porozumienie między dwoma wielkimi narodami, powołanemi do krzewienia i utrzymywania cywilizacji całego świata jest dla nich samych największą korzyścią i nieocenionem dobrodziejstwem dla rodu ludzkiego. Życzymy sobie gorąco, aby wzajemna ufność obu rządów i nadal trwała nieprzerwanie, tudzież, aby oba działając zawsze zgodnie: o ile okoliczności dozwolą, zachowały zupełną wolność działania we właściwej sobie sferze politycznej. — Słowa W. K. Mości, każą nam pokładać nadzieję, że wspólne Francji i Anglii działania uwiecznione będą pomyślnym wypadkiem nad brzegami La-Platy. Po przerwie tyle strat przynoszącej, jest rzeczą nader pożądaną, ażeby stosunki handlowe z tą tak ważną częścią Amerykańskiego lądu stałego, były na nowo zawiazane. Jeżeli słuszne przez nas szanowanie niepodległości innych narodów, zabrania nam wszelkiej interwencji w ich domowych zamieszkach, nikt nam nie zaprzeczy prawa stanąć w obronie naszych interesów, zagrożonych walką dwóch krajów sąsiednich, przywracając im pokój, cel jedyny naszych usiłowań. — Cała Francja hołuje z Tobą N. Panie, nad wypadkami, które zakłóciły posiadłości nasze w Afryce. Dziękujemy W. K. Mości za szybkie rozporządzenia, przedsięwzięte dla naprawy złego. Mamy zupełną ufność w bohaterkiej odwadze naszych żołnierzy; nie brak im mężstwa, aby wszędzie chorągwiom Francji zwycięstwo, a jej panowaniu trwałość zapewnić. Nasza energiczna wytrwałość utrzyma potęgę naszą w Algierji; mądrość i przeczność ją wzmoconi. — N. Panie! wielkie roboty cywilne i wojskowe uchwalone przez Izby, doprowadzają się do skutku na wszystkich punktach. Francja została zaopatrzona w nowe rękojmię bezpieczeństwa. Żywe współubieganie objawiło się w rozmaitych częściach Królestwa, na widok tylu dzieł użytku publicznego, które, ułatwiając komunikacje, coraz mocniej spajają węzły jedności narodowej. Rozważmy starannie przełożenia, jakie nam z rozkazu W. K. Mości uczynione będą, celem doprowadzenia do końca tylu użytecznych przedsięwzięć. Rząd W. K. Mości, nadając rozpoczętym robotom ciągły popęd, jakiego potrzebują, a razem rozważnie oceniając ogólny stan rzeczy, okaże się bez wątpienia nieskorym do nowych przedsięwzięć. Szczęśliwi jesteśmy, słysząc od W. K. Mości, że położenie naszych finansów staje się coraz bardziej zadowalniające. Przyjmujemy z wdzięcznością, N. Panie, projekta do praw, mające na celu wprowadzenie ważnych ulepszeń do rozmaitych gałęzi zarządu. Ulepszenia są dziełem czasu. Przy rozważaniu przełożeń, jakie nam uczynione będą, nie omieszkamy radzić się swoim zarządem; nie powinniśmy zaniedbać niczego, co dotyczy utrzymania i udoskonalenia tej ważnej części naszych instytucji publicznych. — N. Panie! w wykonaniu tak wielkiego i szlachetnego zadania, które życzeniem narodu na W. K. Mości włożone zostało. Opatrzność współdziałania Izby i narodu zawsze możesz być pewny. Rodzina Twoja, N. Panie, należy do Francji. Synowie Twoi dowodzą tego codziennie przez poświęcenie się i gorliwość, z jakimi służą krajowi. Wnukowie Twoi są nadzieją przyszłych pokoleń. Święte prawa Ojczyzny zatwierdziły nierozrywany związek między Twoimi a naszymi potomkami.

скрѣпили потомковъ Вашихъ и вашихъ тѣсными сою-
зомъ.

Послѣ чтенія сего проекта, Виконтъ Дюбуажъ предложилъ проектъ объ отсрочкѣ преній по той причинѣ, что не было еще времени для соображенія документовъ, поступившихъ на разсмотрѣніе отъ министровъ. Но палата, послѣ одной перѣшительной балотировки, объявила себя въ пользу начатія совѣщаній. Все засѣданіе заняло чтеніе рѣчи Виконта Вильеръ-дю Терража, на счетъ общей политики министерства, и преніе между Г. Кузеномъ и министромъ Сальванди, относительно недавно преобразованнаго университетскаго совѣта.

— Королевская фамилія въ скоромъ времени отправится въ Ст. Дени, по желѣзной дорогѣ, особымъ поѣздомъ. Герцога Немурскій на дняхъ будетъ дѣлать смотръ, на Марсовомъ полѣ, 25 баталіонамъ пѣхоты и 28 эскадронамъ кавалеріи. На этотъ военный парадъ приглашенъ мароккскій посланникъ, Бенъ-Ашанъ. У г-на Гизо былъ, третьяго дня, для сего посланника большой дипломатическій обѣдъ на 50 особъ. Послѣ обѣда было вечернее собраніе, на которомъ члены музыкальнаго общества и 100 учениковъ консерваторіи исполнили нѣсколько сочиненій Глука, Генделя, Бетговена, Вебера и Россини. Посланникъ казался весьма довольнымъ, и нѣсколько разъ благодарилъ г-на Гизо, за то удовольствіе, какое онъ ему доставилъ; онъ разговаривалъ съ министромъ, и съ дамами, посредствомъ переводчика г-на Леона Роше.

10 Января.

Сегодня продолжались въ палатѣ перовъ начатыя уже нѣсколько дней пренія объ адресѣ. Между прочими ораторами произносили рѣчи: маркизъ Буасси д'Англа, который говорилъ о мароккскихъ дѣлахъ, о правѣ осмотра кораблей, о дѣлахъ атлантскихъ, галтскихъ, коммерческихъ отношеніяхъ Франціи, системѣ управленія колоній и т. п., также баронъ Карлъ Дюпенъ, который дѣлалъ замѣчанія о бюджетѣ и доказывалъ, что Франція не находится въ столь цветущемъ финансовомъ положеніи, какъ стараются ее представлять.

— Адресная коммиссія палаты депутатовъ, собралась сегодня для выслушанія проекта адреса, составленнаго Г. Вите. Говорятъ, что Г. Сень-Маркъ Жирардеаъ предлагалъ прибавить къ статьѣ объ Альжирѣ, что кабинетъ недостаточно былъ предусмотрителенъ, касательно послѣднихъ событій въ семъ краѣ; но прочіе члены единогласно отвергли это допущеніе.

— Назначенная сегодня палатою депутатовъ, коммиссія для разсмотрѣнія проекта закона о чрезвычайныхъ и дополнительныхъ кредитахъ на 1845 и 1846 годы, вся составлена изъ приверженцевъ консервативной системы.

— Предсѣдатель кабинета, маршалъ Сульта, былъ боленъ нѣсколько дней, но теперь уже совершенно выздоровѣлъ.

— Французская академія, вмѣсто умершаго Руайе-Коллара, избрала въ члены свои г-на Шарля Ремюза.

11 Января.

Чрезвычайные добавочные кредиты на 1845 и 1846 годы, предполагаемы въ проектѣ закона по сему предмету, вообще на сумму 29 милліоновъ. Главную статью расхода составляютъ издержки на пересылку войскъ въ Альжиръ, не заключающіяся въ послѣднемъ бюджетѣ. Морской министръ требуетъ восьми милліоновъ на экспедицію противъ Ла-Платы и Мадагаскара, равно на издержки по службѣ при западныхъ берегахъ Африки. На вознагражденіе потерь, причиненныхъ пожаромъ въ тулонскомъ портѣ, требуется сумма 3,165,000 франковъ.

— Король постановилъ, что послѣ праздника Пасхи, юный графъ парижскій начнетъ посѣщать *Collège Rollin*. Его Величество для того избралъ это учебное заведеніе, что оно принадлежитъ городу Парижу.

— Въ письмѣ полученномъ въ Парижѣ изъ лагеря отъ 23 м. м. заключаются подробныя извѣстія о сраженіи, въ которомъ убитъ подъ Абд-эль-Кадеромъ лошади. Пѣхота маршала Бюжо, изнуренная ненастной погодою и непрерывнымъ маршемъ, вовсе не была въ состояніи вступить въ бой, такъ что маршалъ, 22 числа, извѣстася о приближеніи Эмира, послалъ противъ него кавалерію, хотя и сія послѣдняя не въ лучшемъ была состояніи. Такъ какъ до наступленія вечера кавалерія не возвращалась, въ лагерьъ начали опа-

По оцѣтванію этого проекта, Vice-Грabia Dubouchage подавъ вѣдомскіе о одроченіи розправъ, з поводу, же не было еще досые часу до розтрѣшенія докумен- товъ зложеныхъ презъ Министровъ: але Изба, по одному вѣт- пливемъ глосованію, ошвидѣчила сѣ за розпочѣтciem орад. Гае посидѣние заѣла чытана мowa Vice-Гр. Villiers du Terrage, о ололнѣй polityce ministerstwa, i розправа мѣдзъ P. Cousin i Министромъ Salvandy wzglѣдомъ швѣжо przeistorzonej rady uniwersyteckiej.

— Крѣлевска родзина звѣдзи нехавемъ бazyлкѣ w St. Denis, udajac sѣ w тѣ drogѣ osobnymъ поциагiemъ на kolei żelaznej. Xiażę Nemours odbѣdzie w tychъ dniachъ wielki przeглядъ 25 batalionówъ пѣхоты i 28 szwadronówъ jazdy, на placu Marsowym. Na то wielkie widowisko wojskowe zaproszony został Poseł marokkański, Ben-Aszasz. P. Guizot dawał zawczoraj dla pomienionego Posła wielki obiadъ dyplomatyczny, на który 50 osóbъ zaprosił. Po obiedzie, w salonachъ Ministra dany byłъ wieczór. Towarzystwo koncertowe, łącznie ze stu uczniami konserwatorium, wykonywało dzieła: Glucka, Mendla, Beethovena, Webera i Rossiniego. Poseł zdawał sѣ byē nadzwyczajъ zadowolony, i kilkakrotnie dziękował P. Guizotъ за przyjemność, jaką mu sprawił; rozmawiałъ zaś z Ministremъ i z damami, за pośrednictwemъ tłumacza P. Leona Roche.

Дня 10 stycznia.

Вечорай i dzisiaj тoczyły сѣ w Избѣ Парѣвъ далшо розправы nad adresemъ. Мѣдзъ иными zabierali głosъ Margrabia Boissy d'Anglas, który roztrząsał kwestye: Marokkańską, Otahitską, Hajtyjską, prawa rewizyi, stosunkówъ handlowychъ Francyi, systematu kolonialnego i t. d., oraz Baron Charles Dupin, który wprowadziwszy kwestyя budżetową, utrzymywał, że finanse Francyi nie są w takъ kwitnymъ stanie, jakъ to Ministrowie starają sѣ wystawić.

— Kommissya adressowa Izby Deputowanych, zgromadziła сѣ dzisiaj dla wysłuchania projektu do adresu, redakeyi P. Vitet. Mówią, że P. St Marc Girardin chciałъ dodacъ do paragrafu o Algieryi, że cabinetъ okazałъ brakъ przezorności w ostatnichъ w tymъże kraju wypadkachъ; inni atoli członkowie dodatekъ tenъ jednomyślnie odrzucili.

— Mianowana dzisiaj przez Izbę Deputowanychъ kommissya do rozbioru prawa o kredytachъ nadzwyczajnychъ i dodatkowychъ za rokъ 1846, składa сѣ w zupełności zъ konserwatystówъ.

— Prezesъ Rady, Marszałekъ Soult, byłъ słaby odъ dni kilku; terazъ jednakъ zupełnie powrócił do zdrowia.

— Akademia Pazyzka, w miejsce zmarłego P. Royer-Collard, obrała swymъ członkiemъ P. Ch. de Remusatъ.

Дня 11 stycznia.

Projektъ dodatkowego kredytu nadzwyczajnego за lata: 1845 i 1846 wynosi ogółemъ około 29 miljonów. Głównymi wydatkami były summy на przesłanie wojskъ do Algieryi nie objęte ostatnimъ budżetemъ. Minister morski żąda 8 miljonówъ на wyprawę do La-Platy i Madagaskaru, tudzież на wydatki służbowe przy zachodnichъ brzegachъ Afryki; на pokrycie zaśъ zrządzonej szkody przezъ pożarъ Murillonu w porcie Tulonскимъ, 3,165,000 fr.

— Królъ postanowił, że po Świętachъ Zmartwychwstania, młody Grabia Paryża uczęszczać zacząć do Collège-Rollin. Monarcha wybrałъ dla tego tenъ instytutъ, że jestъ własnością miasta Paryża.

— Czytamy wъ jednymъ liście, pisanymъ zъ obozu 23-go z. m. bliźsze szczegóły o potyczce, w której pod Abd-el-Kaderemъ ubito konia. Piechota Marszałka Bugeaud, znużona słotą i ciągłymi pochodami, takъ stała сѣ niezdolną do boju, że Marszałekъ, dowiedziawszy сѣ 22-go o zbliżaniu сѣ obozu Emira, wysłałъ przeciwko niemu samą jazdę, lubo та także wiele ucierpiała. Gdy zaśъ jazda przedъ wieczoremъ nie wróciła, powstała powszechna w obozie obawa; wiedziiano bowiem, że połączone siły Abd-el-Kadera zъ Bu-Mazą były naderъ przeważne. Tymczasemъ strzelcy

саться, потому что известно было, что соединенныя силы Абд-эль-Кадера и Бу Мазы числом превышали наши. Между темъ Африканскіе стрѣлки смѣло бросились на неприятеля: натискъ былъ силенъ, но не рѣшительнъ. 23 числа въ лагерь маршала было много больныхъ, Французы потеряли значительное число лошаковъ. Единственною польза отъ этой стычки есть убіеніе въ одиночномъ бою, подъ Тагуиномъ арабскаго начальника Бенъ-Гернѣа, французскимъ агою Джедидомъ. Маршалъ Бюжо возвращается въ Альжиръ, и намѣренъ отправиться въ Парижъ, чтобы присутствовать на засѣданіяхъ палаты, и участвовать въ преніяхъ, касательно чрезвычайныхъ кредитовъ для Альжирии.

12 Января.

Вчера, въ засѣданіи палаты перовъ, окончены пренія по адресу вообще, и приступлено было къ разсмотрѣнію статей онаго порознь. Первый и второй параграфы адреса были уже утверждены.

— Сегодня будетъ происходить засѣданіе совѣта кабинета, на которомъ, какъ слышно, будетъ разсматриваться проектъ о назначеніи герцогу Немурскому, какъ будущему регенту государства, содержанія. Говорятъ, что на этотъ разъ Г. Кармененъ не подастъ мнѣнія противъ сего проекта.

— Говорятъ, что французское министерство предложило свое посредничество, для прекращенія недоразумѣній, возникшихъ между Бельгією и Голландією, по причинѣ таможеннаго тарифа.

— Въ одномъ изъ здѣшнихъ журналовъ уведомляютъ, что французское правительство отправило предписаніе къ посланнику своему въ Ла-Платѣ, барону Дефоди, коимъ онъ уполномочивается войти въ переговоры съ генераломъ Орибе, осаждающимъ Монтевидео. Извѣстіе сіе, по вѣдому, справедливое, служило бы къ подтвержденію слуха, что французское министерство положило не посылать въ Ла-Плату никакого войска.

— Изъ Папенти получены донесенія по 30 Августа. Тамъ было все спокойно, хотя жители все еще не оставляли своего лагеря. Французы блокировали островъ Райтеа, на которомъ находится Королева Помаре. 26-го Іюля, консулъ Притчаръ прибылъ на острова Мореплавателей, къ мѣсту своего назначенія.

А н г л і я

Лондонъ, 8 Января.

На прошлой недѣлѣ, вдоль вѣсѣхъ нашихъ береговъ свирѣпствовали ужасныя вѣтры, причинившіе много несчастій. Послѣ пагубныхъ бурь въ началѣ 1839 года не было подобныхъ до нынѣшнихъ. Уже получено извѣстіе, что болѣе 30 каботажныхъ судовъ и нѣскольکو английскихъ и иностранныхъ кораблей, возвращавшихся съ богатыми грузами домой, сѣлались добычею волнъ и множество людей лишилось жизни. Особенно сильно свирѣпствовали бури въ Каналѣ. Въ пятницу, вечеромъ, близъ Вайдфорда погибли два корабля въ виду берега, со вѣсѣмъ экипажемъ, исключая одного матроса. Не въ большомъ разстояніи отъ Кардиганской бухты разбился большой корабль *Dora*, и всѣ находившіеся на немъ люди, числомъ около 40, потонули. Близъ того же мѣста погибъ корабль *Victory*, котораго экипажъ взлѣзъ на мачту, находившуюся надъ водою, и въ такомъ положеніи, безпрестанно омываемый волнами, пробылъ 10 часовъ въ смертельномъ страхѣ, пока не пришло къ нему на помощь судно. Въ той же странѣ потонулъ корабль со вѣсѣмъ экипажемъ, кромѣ одного матроса, сильно изувѣченнаго, котораго вмѣстѣ съ мертвымъ капитаномъ, нашли на скалѣ. О скалы Цемеской бухты, въ виду слишкомъ 2000 человекъ, привлеченныхъ на это мѣсто пущечными выстрѣлами корабля, требовавшего помощи, разбился купеческій бригъ *Frankland*, который, возвращаясь изъ Багіа съ грузомъ сахара, хлопчатой бумаги и кожъ, послѣ благополучнаго плаванія, находился уже въ нѣсколькихъ часахъ пути отъ Ливерпуля, мѣста своего назначенія. Экипажъ, съ большимъ трудомъ и опасностію, успѣлъ спастись на прибрежныя скалы; потери въ корабль и грузъ цѣнятся въ 20,000 фунт. стер. У береговъ Шотландіи разбился большой Остъ-Индскій корабль изъ Бомбей, съ грузомъ въ 30,000 фунт. стерл. Матросы и пассажиры спаслись какъ бы чудомъ. Вообще число разбившихся кораблей полагаютъ до 90.

Африканскіе удержали вѣлечнне на неприязнел: уларзка была жвава, але не становеца. Дня 23 обѣз Маршалка прпеѣлнны былъ чорымъ; пострадано также значна часть муловъ. Едннн корысеіа тѣхъ влкн, jest забнне в по- jedynku pod Taguin dowѣдчы Arabѣw. Ben Guernia, przez age francuzkнego Dzedib Marszałek, wraca do Algieru i ma zamiar udać się do Paryża na posiedzenie Izby, gdzie pragnie mieć udział w rozprawach nad kredytem nadzwyczajnym dla Algierji.

Дня 12 stycznia.

На вѣзорайсѣмъ поснedezeniu Izby Parѣw, ukończono rozprawy nad ogѣłem adressu i rozpoczęto rozbiór szczegѣlowychъ paragrafѣw. Paragrafy 1-szy i 2-gi zostały przyjęte.

— Dzisiaj odbędzie się rada gabinetowa, na której, jak słysząc, Ministrowie zastanawiać się będą nad przelożeniem Izbie projektu do prawa o dotacyi dla Xiecia Nemours, jako przyszłego Rejenta. Utrzymują, że na ten raz P. Cormenin nie wystąpi jako przeciwnik rzeczonego projektu.

— Mówią, że Ministrowie ofiarowali swoje pośrednictwo w zaszłѣмъ nieporozumieniu między Belgią a Hollandją, z powodu taryfy handlowej. (Ob. BELGIA.)

— Jeden z dzienników tutejszych ogłasza, że rząd francuzki posłał depesze Baronowi Deffaudis, Posłowi francuzkiemu w La-Plata, upowazniające go do wejścia w układy z Jenerałem Orbe, oblegającym Montevideo. Wiadomośc ta, jak się zdaje, zgodna z prawdziwym stanem rzeczy, byłaby potwierdzeniem pogłoski, że gabinet francuzki postanowił nie posyłać do La-Platy ani jednego francuzkiego żołnierza.

— Z Papeity otrzymano wiadomości do dnia 30 go sierpnia. Panowała tam zupełna spokojność, chociaż krajowcy ciągle jeszcze w obozach swoich stali pod bronią. Francuzi blokowali wyspę Rajatea, na której przebywała Królowa Pomareh. Dnia 26-go lipca, Konsul Pritchard przybył na wyspy żeglarskie, miejsce swego urzędowania.

А н г л і я.

Лондонъ, 8 stycznia.

W ostatnich dniach Grudnia, całe nasze pobrzeże nawiedzane było straszliwymi burzami, które prawie wszędzie wielkie zrządziły klęski. Od czasu nieszczęsnych wichrѣw na początku r. 839, żegluga nasza nie doznała tak srogiego nieszczęścia. Otrzymano tu już wiadomość, że przeszło 30 pobrzeżnych statkѣw, oraz wiele angielskich i obcych okrętoѣw, wracających z kosztownymi ładunkami, stały się pastwą bałwanѣw, przyczѣмъ wielu ludzi utraciło życie. Szczegѣlniej srożyła się burza na Kanale. Pod Bidford zatęgnęły dwa okręty przy samym brzegu, wraz z osadami, z których jeden tylko majtek uratować się zdołał. Niedaleko zatoki Cardinia rozbił się wielki okręt *Dora*, i wszystkie znajdujące się na nim osoby, w liczbie około 40, potęgnęły. Niedaleko zamtąd zatęgnął okręt *Victory*, którego osada dostawszy się na maszt, sterczący pod nadwodą, w śmiertelnej trwodze przeżyła 10 godzin, będąc ciągle przez wały morskie zalewaną, aż ją nareszcie statek ratunkowy ocalał. W tѣj samej okolicy rozbił się jeden okręt, którego cała osada utęgnęła, oprѣcz jednego majtka, który okropnie pokaleczony znaleziony został na skale obok niezwykłego Kapitana. O skały zatoki Cemaes w obliczu przeszło 2,000 osób, zwabionych w to miejsce kilkokrotnymi wystrzałami okrętu wzywającego pomocy, rozbił się handlowy bryg *Frankland*, który wracając z Bahią z ładunkiem skѣr, cukru i bawełny, po nader szczęśliwej podrѣży tylko jeszcze kilka godzin drogi odległy był od Liverpoolu, miejsca przeznaczenia swego. Osada tylko z niebezpieczeństwem życia zdołała się uratować na skały pobrzeżne. Straty w okręcie i ładunku podają na 20,000 f. szt. Przy brzegach Szkockich rozbił się wielki okręt indyjski, który płynął z Bombaj i którego ładunek miał wartości 30,000 f. szt. Osada i podrѣżni ocalali jakby cudem. W ogѣle liczbę rozbitych okrętoѣw podają na 90.

При прощаніи, Инфантъ Донъ Генрикъ вручилъ письмо молодой Королевы, которая отдала его нераспечатаннымъ своей матери. Въ этомъ письмѣ заключалось формальное любовное объявленіе, съ намекомъ, что желаетъ освободить Королеву отъ чуждаго вліянія. На другой день, мать Королевы, пригласивъ Дона Франциска съ его сыновьями, объявила Донъ Генриху, что онъ избранъ несоответственнымъ для сего пути. За симъ Инфантъ, неизвестно по чьему совѣту, обнародовалъ 1-го Января, въ либеральныхъ газетахъ, родъ манифеста, заключающій объявленіе политической его вѣры въ духъ прогрессивности. Обнародованіе это произвело чрезвычайное впечатлѣніе. Журналы умеренной оппозиціи, которыми Инфантъ также сообщалъ свой манифестъ для напечатанія, видя пагубное его направленіе, откладывали обнародованіе оного, и еще въ полночь Г. Саламанка и генералъ Кордова употребили всѣ усилія, чтобы вынудить принцу мысль оставить намѣреніе обнародовать этотъ актъ, который сдѣлалъ его орудіемъ самыхъ низкихъ революціонеровъ, но все было напрасно.

— Въ день Нового Года было большое собраніе при дворѣ, на которое приглашенъ былъ Донъ Францискъ съ семействомъ, но онъ не пріѣхалъ.

5 Января.

Въ сенатѣ пренія объ адресѣ уже окончились, безъ важныхъ измѣненій въ ономъ.

— Манифестъ Инфанта Дона Генрика взволновалъ всѣ партіи. Принцъ поссорился черезъ это съ частію партіи умеренныхъ, и въ *el Heraldo*, официальномъ министерскомъ журналѣ, явно возстаютъ противъ принца. За то Инфантъ свискалъ доброжелательство прогрессивной партіи.

— Инфантъ Донъ-Франциско, родитель Инфанта Дона-Генрика, посетилъ сегодня Королеву. Говорятъ, что сынъ напечаталъ свой манифестъ, не посоветовавшись съ отцомъ.

Henrykъ подał list młodej Królowej, która nie otwierając wręczyła go swęj matce. Było to formalne oświadczenie miłosne, z dodaniem, iż chce wyrwać Królowę z pod wpływu obcego, który nad nią przemaga. Królowa przywołała nazajutrz Don Francisco z synami, i oświadczyła Don Henrykowi, iż niestosowną obrał ku temu drogę. Później Infant, nie wiadomo za czyją poradą, ogłosił d. 1 stycznia w gazetach liberalnych pewny rodzaj manifestu, zawierający jego wyznanie wiary politycznej w duchu progressistów. Ogłoszenie to sprawiło nadzwyczajne wrażenie. Dzienniki umiarkowanej opozycji, którym Xiążę także swe pismo do ogłoszenia był posłał, widząc zgubny jego kierunek, ociągały się z jego umieszczeniem, i jeszcze o północy P. Salamanka i Jeneral Cordova dokładali wszelkich starań, aby Xiążę od ogłoszenia tego aktu, który go czynił narzędziem najniższych rewolucjonistów; ale wszystko było daremnie.

— W dzień Nowego Roku była wielka uczta u dworu, na którą zaproszono rodzinę Infanta Don Francisco, ale ta nie przybyła.

Dnia 5 stycznia.

Senat ukończył rozprawy nad adresem, nie poczyniwszy w nim żadnych zmian ważnych.

— Manifest Infanta Don Henryka poruszył wszystkie stronnictwa. Xiążę przez to pismo poróżnił się z jedną częścią stronnictwa umiarkowanego, a *el Heraldo* urzędowy dziennik Ministrów, otwarcie przeciw niemu powstaje. Natomiast Infant pozyskał życzliwość stronnictwa progressistów.

— Infant Don Francisco, ojciec Infanta Don Henryka, odwiedził dzisiaj Królowę. Mówią, że syn jego wydrukował swój manifest nie poradziwszy się wprzód ojca.

С И Р И Я.

Бейрутъ, 1 Декабря.

Обезоруженіе горцевъ уже окончено во всѣхъ провинціяхъ, кромѣ Бескиари, гдѣ турецкія войска встрѣтили сопротивленіе, вслѣдствіе котораго произошло нѣсколько стычекъ. Сераскиръ Намикъ Паша выступилъ съ отрядомъ въ 2,000 чел. противъ деревни Бескиари, занятой непокорными; въ то же время предписалъ онъ всѣмъ находящимся въ Бейрутѣ нерегулярнымъ войскамъ присоединиться къ его корпусу. Полагаютъ, что мятежники скоро сдадутся. Оба Каймакана, Эмиръ и Шеикъ друзскій и маронитскій, кои во время обезоруженія находились въ заточеніи, теперь выпущены уже на свободу. Шекибъ-Эффендіи оставилъ Каймаканамъ по 300 штукъ оружія, а Мукатацамъ по 40, для сохраненія общественной безопасности.

— Друзскій Шеикъ, Гамудъ, отплылъ 18 го м. м., на турецкомъ военномъ бригѣ, въ Константинополь, гдѣ, сообразно желанію французскаго посланника, возобновлено будетъ дѣло о нападеніи Друзовъ на абейскій монастырь. Французскій консулъ, Г. Лугадъ, выѣхалъ также въ Константинополь. Утверждаютъ, что Г. Буркеней потребовалъ его къ себѣ для того, чтобы получить отъ него словесное донесеніе о послѣднихъ происшествіяхъ, и чтобы, при производствѣ дѣла сказаннаго Шеика, находился онъ на лицѣ въ Константинополь, для того чтобы дѣлать возраженія противъ могущихъ случиться ложныхъ объявленій. Монахи абейскаго монастыря получили уже назначенное имъ вознагражденіе. Шекибъ-Эффендіи потребовалъ отъ Французовъ, оставившихъ Ливанъ, чтобы представили ему счетъ издержкамъ на путешествіе, который по силѣ заключеннаго между Портою и Г. Буркенеемъ договора, имѣютъ имъ быть возвращены. Съ Турецкаго полковника, коего солдаты грабили Газирскій монастырь, сорвалъ эпюлеты дивизионный генералъ, Решидъ-Паша, въ присутствіи монаховъ, а за симъ отправилъ его въ заточеніе въ Джуні.

С И Р И Я.

Бейрутъ, 1 грудня.

Розброженіе горъ укончено już jest we wszystkich prowincjach, oprócz w Beskiarze. W tej prowincyi wojska tureckie napotkały opór, w skutku którego zaszło kilka utareczek. Seraskier Namik-Basza, wyruszył na czele 2,000 ludzi przeciwko wsi Beskiare, zajętej przez upornych, i jednocześnie rozkazał całemu w Bejrucie stojącemu nieregularnemu wojsku, aby się połączyło z jego korpusem. Sądzą, że powstańcy wkrótce się poddadzą. Obadwaj Kajmakanowie, Emir i Szekikowie; druzyski maronicki, którzy podczas rozbrojenia w więzieniu zostawali, są już teraz wypuszczeni na wolność. Szekib Efendi zostawił każdemu Kajmakanowi 300 sztuk broni, a każdemu Mukatacemu 40, dla utrzymania bezpieczeństwa publicznego.

— Szek Druzyski, Hamud, odpłynął d. 18 z. m. na tureckim brygu wojennym do Konstantynopola, gdzie, stosownie do żądania Posła francuzkiego, prowadzony będzie na nowo proces względem napadu Druzów na klasztor Abeja. Także Konsul francuzki, P. Pougade, wyjechał za urlopem do Konstantynopola. Zapewniają że P. Bourqueney wezwał go do siebie, częścią dla otrzymania od niego ustnie nowych doniesień o ostatnich wypadkach, częścią, aby podczas procesu owego Szekia był sam obecnym w Konstantynopolu, dla czynienia potrzebnych zarzutów przeciw mogącym zająć nierzetelnym zeznanom. Zakonnicy klasztoru Abeja otrzymali już przyznane sobie wynagrodzenie w summie 60.000 piastrow. Szekib Efendi zażądał od Francuzów, którzy opuścili Libany, aby podali mu rachunek kosztów podróży, które stosownie do umowy zawartej między Portą i P. Bourqueney, mają im być zwrócone. Tureckiemu Półkownikowi, którego wojsko zbrało klasztor Gazir, Jeneral dywizji Reszid Basza, zdart szlify w obecności zakonników, a potem jako w czynie odeślał go do Dżuni.